

عنوان مقاله:

جایگاه انرژی های تجدیدپذیر در چارچوب معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمیرا فرهنگدپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان

سیدمجید مفیدی شمیرانی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

تغییراتی که با توجه به معیارهای زیست اقلیمی و پایداری پدید می آید. هر روز اهمیت بیشتری می یابند. سخن از پایداری در معماری را می توان به تصور و طراحی ساخت و سازهای آینده تعبیر کرد. آن هم نه تنها پایداری فیزیکی ساختمان ها، بلکه پایداری و حفظ این سیاره و منابع انرژی آن به این ترتیب به نظر می رسد که می توان پایداری را بر پایه الگویی تصور کرد که در آن مواد و منابع در دسترس، بیش از آن که هدر روند یا نادیده گرفته شوند با کارایی بیشتری به کار برده شوند، استفاده از انرژی های تجدیدپذیر شامل استفاده از انرژی خورشیدی و انرژی زمین گرمایی و باد و استفاده از تجهیزات ساختمانی مناسب و روش تلفیقی که همان روش بینانین میان روش های سنتی و روش های امروزی که در حد نیاز هر بنا می باشد از راهکارهایی جهت دستیابی به یک معماری پایدار می باشد.

کلمات کلیدی:

پایداری، انرژی های تجدیدپذیر، انرژی خورشیدی، انرژی زمین گرمایی، انرژی باد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290578>

